

Sygn. akt IX U 1237/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2020 r. w Rybniku

sprawy z odwołań K. F. (K. F.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rekompensatę

na skutek odwołań K. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 16 sierpnia 2019r. nr (...),

z dnia 10 września 2019r. nr (...),

zmienionej decyzją z dnia 11 września 2019r. nr (...)

1.zmiania zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu K. F. prawo do emerytury z rekompensatą począwszy od dnia (...)

2.zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00 złotych (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1237/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 16.8.2019r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał ubezpieczonemu K. F. (F.) prawo do emerytury na podstawie art. 24 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS od (...) (od miesiąca zgłoszenia wniosku) i jednocześnie odmówił jemu prawa do rekompensaty

przysługującej na podstawie art.21 ustawy z dnia 09.12.2008r. o emeryturach pomostowych, ponieważ w jego ocenie ubezpieczony nie udowodnił na dzień 01.01.2009r. co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów art.32 ustawy emerytalnej.

Do pracy w warunkach szczególnych nie został zaliczony okres zatrudnienia od 20.10.1975r. do 30.4.1986 r. w Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15 z uwagi na błędnie wskazany w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych z 30.4.1986 r. Wykaz A dział VIII poz. 2 pkt. 3 wykazu do zarządzenia nr 17 MGİE z 12.8.1983 r. (gdzie widnieje stanowisko kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony) a prawidłowo powinno być: Wykaz A dział VIII poz. 2 pkt. 4 wykazu do zarządzenia nr 17 MGİE z 12.8.1983 r.

Kolejną decyzją z 10.9.2019r. zmienioną decyzją z 11.9.2019r. ZUS O/R. przeliczył wysokość przyznanej ubezpieczonemu emerytury na podstawie art. 24 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS, ostatecznie po doliczeniu opłaconej składki za miesiąc lipiec 2019 r. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Ubezpieczony odwołał się od wskazanych powyższej decyzji domagając się przyznania rekompensaty za pracę w warunkach szczególnych, gdyż pracował w warunkach szczególnych od 20.10.1975r. do 30.4.1986 r. w Przedsiębiorstwie (...), a obecnie nie ma możliwości skorygowania błędnych dokumentów.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołania wniósł o ich oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonych decyzjach.

Na rozprawie z 21.1.2020 r. organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołań od decyzji z 10.9.2019r. i z 11.9.2019r. jako wniesionych po terminie, bez wskazania okoliczności usprawiedliwiających fakt przekroczenia ustawowego terminu.

Sąd połączył sprawy z odwołań od wskazanych decyzji do wspólnego rozpoznania pod sygn. akt: IX U 1237/19.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodził się (...)

Od (...) posiada prawo do emerytury na podstawie art. 24 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

W dniu(...) złożył wniosek o przyznanie uprawnień do emerytury z rekompensatą, o jakiej mowa w art.21 ustawy o emeryturach pomostowych, w związku z wykonywaniem pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 ustawy emerytalnej.

Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy wydał zaskarżone decyzje opisane na wstępie.

Organ rentowy uznał za udowodnione na dzień 31.12.2008r. 9 lat, 9 miesięcy i 20 dni pracy w warunkach szczególnych. Odmówił zaliczenia jako pracy w warunkach szczególnych okresu od 20.10.1975r. do 30.04.1986r.

(dowód: akta organu rentowego).

Przedsiębiorstwo (...) było firmą zajmującą się przewozem materiałów i pracowników z siedzibą w J..

Na wyposażeniu były samochody ciężarowe i autobusy - razem około 80 sztuk pojazdów oraz około 50 pracowników (mechaników i uczniów).

Zatrudniani kierowcy obsługiwali wszystkie pojazdy jw. Materiały przewożone były na potrzeby budowy bloków.

Głównie w zakresie materiałów budowlanych obsługiwano Przedsiębiorstwo (...), również (...) i (...). (...) dowożono na poszczególne budowy.

Początkowo kierowcy nie mieli przyznanego konkretnego autobusu, jeździli różnymi autobusami, potem były przydzielone kierowców do danego autobusu- kierowca jeździł na zmiany ze swoim zmiennikiem. Każdy z kierowców pracował na jedną zmianę. Kierowcy pracowali od 4:00 - 5:00 rano do 22:00.

Wszystkie autobusy miały powyżej 15 miejsc siedzących. W przedsiębiorstwie było ciągle zapotrzebowanie na kierowców autobusów.

Od 20.10.1975r. do 30.4.1986 r. ubezpieczony pracował w Przedsiębiorstwie (...), od początku na stanowisku kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15.

W tamtym okresie obowiązywały tzw. " wkładki ", które uprawniały kierowców posiadających kat. C do przewożenia również osób. Taki dokument wyrabiano się w Urzędzie Komunikacji, po odbyciu odpowiedniego stażu. Ubezpieczony taki staż odbył w wojsku w latach 1973-1975, gdzie pracował jako kierowca instruktor nauki jazdy. Przed wojskiem ubezpieczony był pracownikiem (...)u w C.. Przez cały okres zatrudnienia w tym przedsiębiorstwie jeździł tylko na autobusach, które miały powyżej 15 miejsc siedzących.

Początkowo ubezpieczony jeździł na osinobusach, które zarówno były samochodami ciężarowymi jak i autobusami, miały 22 bądź 24 miejsca siedzące. Tymi osinobusami jeździł 4-5 lat. Potem zrobił pierwszą kategorię i przeszedł na autobus.

Ubezpieczony nie był kierowany nigdy do innej pracy, nie wykonywał żadnych prac jako mechanik, co najwyżej awaryjną zmianę koła na trasie. Nie jeździł też samochodami ciężarowymi w tej firmie. Na bazę przyjeżdżał jedynie w celu pobrania i odstawienia autobusu.

Głównie przywoził pracowników do R. z Ż. i odwrotnie. Rozwoził ich po wszystkich budowach. Niektórych pracowników trzeba było zawieźć na budowę w M., w R. Śl.

W późniejszym okresie pracował w Przedsiębiorstwie (...) też jako kierowca autobusów.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego oraz zeznania świadków J. S. (1) i J. S. (2), zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k. 34 akt sądowych).

Sąd dał wiarę zeznaniom powołanych w sprawie świadków, gdyż są logiczne, rzeczowe i nie pozostają w sprzeczności z zebraną w sprawie dokumentacją.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych.

Strony nie zgłosiły dalszych wniosków dowodowych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołania ubezpieczonego zasługują na uwzględnienie.

Brak jest jakichkolwiek podstaw do odrzucenia odwołań od decyzji z 10.9.2019r. i z 11.9.2019r. jako wniesionych po terminie, bez wskazania okoliczności usprawiedliwiających fakt przekroczenia ustawowego terminu, jak to wnioskuje organ rentowy, gdyż ZUS nie przedłożył zwrotnego doręczenia dowodu tych decyzji ubezpieczonemu i sąd w żaden sposób tego faktu nie wykazał.

Zgodnie z art.21 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (j.t. Dz. U z 2018r. poz. 1924) rekompensata przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 31.12.1948r., jeżeli przed dniem wykonywał przez co najmniej 15 lat prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów art.32 i 33 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a nie ma prawa do emerytury określonej:

- w art. 46 w związku z art. 29, 32 i 33 lub art.39, art.50, art.50a lub art.50 e albo art.184 ustawy emerytalnej,

- art. 34 i 48 w związku z art.49 ustawy emerytalnej w brzmieniu obowiązującym do 31.12.2006r. albo:

- art.3 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 27.07.2005r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z DFUS oraz ustawy Karta Nauczyciela,

- art.88 ustawy z dnia 26.01.1982r. Karta Nauczyciela

oraz nie ma prawa do emerytury pomostowej.

Bezspornym w sprawie jest, że ubezpieczony urodził się po dniu 31.12.1948r. i nie posiada prawa do emerytury ustalonej na podstawie powołanych powyżej przepisów.

Spór natomiast sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunek dotyczący posiadania na dzień 01.01.2009r. co najmniej 15- letniego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Zgodnie z wykazem A, dział VIII poz. 2 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, praca kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalistycznych (specjalnych) pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów jest pracą w szczególnych warunkach, uprawniającą do niższego wieku emerytalnego.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe w sprawie pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż ubezpieczony w spornym okresie od 20.10.1975r. do 30.4.1986 r. w Przedsiębiorstwie (...) pracował na stanowisku kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15, czyli wykonywał pracę w warunkach szczególnych zgodnie z wykazem A, dział VIII poz. 2 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.

Ustalając powyższe w zakresie rzeczywiście wykonywanej pracy przez ubezpieczonego w spornym okresie, Sąd oparł się na danych wynikających ze zgromadzonej w sprawie dokumentacji akt organu rentowego dotyczących ubezpieczonego, dokumentacji jego akt osobowych, zeznań słuchanych świadków, gdy świadkowie ci byli współpracownikami ubezpieczonego w jednym przedsiębiorstwie i stąd mieli wiedzę o wykonywanej przez niego pracy.

Zeznania te Sąd uznał za wiarygodne, gdyż były one rzeczowe, logiczne, korelujące ze sobą oraz korespondujące z treścią powołanej w sprawie dokumentacji.

Ubezpieczony za sporny okres zatrudnienie posiada odpowiednie świadectwo pracy w warunkach szczególnych z 30.4.1986r., w którym została potwierdzona jego praca na stanowisku kierowcy autobusu o liczbie miejsc powyżej 15. Błędne wskazanie podstawy prawnej w zarządzeniu resortowym w tym świadectwie stanowiło główny argument organu rentowego do odmowy zaliczenia spornego okresu do pracy w warunkach szczególnych, a jak jednoznacznie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 22.4.2011r., sygn.. akt I UK 351/10 „wykazy resortowe mają charakter informacyjny, techniczno-porządkujący, uściślający. Taki wykaz resortowy ułatwia identyfikację określonego stanowiska pracy jako stanowiska pracy w szczególnych warunkach - w szczególności, jeśli w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia nie wymienia się konkretnych stanowisk, lecz operuje się pojęciem ogólnym. Innymi słowy, zarządzenia resortowe mogą mieć znaczenie jedynie w sferze dowodowej”.

Po uwzględnieniu spornego okresu j.w. ubezpieczony posiada 15 lat pracy w warunkach szczególnych, gdy przed organem rentowym udowodnił już 9 lat, 9 miesięcy i 20 dni pracy w warunkach szczególnych.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd stwierdził, iż ubezpieczony spełnia wszystkie niezbędne przesłanki prawa do rekompensaty na podstawie z art. 21ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych.

Wobec powyższego Sąd z mocy art.477¹⁴§2 kpc w pkt. 1 wyroku zmienił zaskarżone decyzje w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury z rekompensatą počąwszy od (...).

W pkt. 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015, poz. 1804) zasądził od organu rentowego kwotę 180,00zł na rzecz ubezpieczonego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia Renata Stańczak